

ergo non est esse cadere. quia confirmatio non est necessaria. Item magna caritas sufficit ad tolerandam mortem. et possibile est eum qui baptisatus ante hunc hoc sacramentum percipiat per bona opera ad charitatem magnam pervenire. ergo sine hoc sacramento est salus pugnantiibus.
S 37 **R.** dicitur quod est necessitas simplus. et est necessitas conditionata. Simpler non est gratia confirmationis necessaria. sed necessaria ex conditione. scilicet pugnanti et vincere volunt. sicut comedere necessarium est vivere volunt. **C**indem melchiae papa dicit. et habetur de cosecra. **d.** **v.** Quia in hoc mundo tota erat viciuria. inter hostes invisibilis et pericula gradendum est. in baptismate regeneramur ad vitam. post baptismum confirmamur ad pugnam. quoniam viuentes in pugna vivunt. quia militia est vita hominis super terram. ex institutione ergo ecclesia est quod nullus ab hoc sacramento excipitur. sed omnes suscipere debent ut sint strenui pugnatores. et ideo si quis cum habet locum et tempus et oportunitatem negligendo contemnit. periculo se exponit. Rationes ergo probantes quod simpliciter necessarium sit non valent. **E**pistola auetor Rabani intelligitur plenitudine copie non sufficiere. vel id plenitudine non incepit in robore. auctoritas Hug. intelligitur eo quod vivere dicitur in pugna. Sequitur auctoritas intelligitur ratione negligente. et contentus institutionis ecclesie. **A**d illud quod obiectum est de confessione fidei. dicitur quod illud non est simile. quia credere necessarium est cui liber erquo est adulterus. sed confiteri non tenetur nisi pro loco et tempore. **A**d illud quod obiectum est de oppositum quod non est necessaria simpliciter. verum est quia amorem et non contemnentem sufficit gratia baptismalis. **A**d illud vero quod obiectum non est necessaria ad pugnam. dicitur quod tamen licet. non cogatur in ista instrumento est pusillanimitas quod nunquam staret nisi gratia fortificante sustentaretur. et illa infirmitas curaretur. et ideo necessaria est ad statum non propter impellenem tantum. sed propter interiorum debitatem. **A**d illud quod obiectur quod magna caritas per augeri. dicitur quod sicut in baptismate contingit quod homo bene se pugnando habet gratiam quam datur in baptismate ante hunc baptizetur. sic potest in gratia confirmationis. et tamen sacramentum baptismi est necessarium non sufficiens. quod illam gratiam efficacius dat. et illis dat qui per senon prius se sufficienter disponere sine sacramento. quod huc ergo modum intelligendum in confirmatione. Est igitur necessaria gratia confirmationis non sine que simpliciter non sit salus. sed sine qua vel per sacramentum vel alias accepta non pugnando pueritur ad salutem.
Ducentio. iiij.
De modo sumendi illud sacramentum et de ordine. Et ostenditur quod istud sacramentum non possit dari ante baptismum. Et primo ostenditur quod hoc quod baptismus est fundamentum et ianua sacramentorum. ergo si quis recipit
Distinctio. viii. de eucharistie sacrae missae.
Post sacramentum baptismi et confirmationis secundum eucharistie sacramentum. Hec est tertia pars huiusmodi primitus totalis de sacramentis. in quo magis tertio loco agit de sacro eucharistico. Dividit autem hec pars in tres pres. In prima agit de eucharistia missae. In secunda quod comparisonem ad suscipientes sive manducantes. infra distinxit. Et sic sunt reges illius sacramentum. In tertia per comparisonem ad dispensantes sive officiantes. infra distinxit. Si autem quis qualis sit illa conuersio. ita. Prima pars habet duas. In prima determinat de his que antecedunt esse huiusmodi

aliud de facto. cum non intret per ianuam. nechabz fundatum. nibil habet. Situ dicas quod baptismus sit fundamentum de congruo. Contra. Innocentius dicit in quadam tertiali quod non baptisatus qui fuit ordinatus et promotor in sacerdotem iterum erat rebaptisandus et ordinandus. sed ordo non potest iterari sive recipi ab eo qui potest dare de facto. sive ab eo qui potest dare de iure. ergo si non potuit recipere ordinem. pari ratione nec confirmationem. Item confirmationem respicit aliquid praexistentem. quia quod non est non potest confirmari. sed nullum sacramentum necessario preit confirmationem. aliud a baptismate si ergo aliquid presupponit. videlicet quod baptismum. Contra. Posterior est sacramentum eucharisticum confirmationis. Sed sacramentum eucharisticum protestatum ante baptismum de sacro. ergo et confirmationis videtur. Item video quod aliquis non baptisatus potest mori pro Christo et confiteri Christum. ergo non baptizatus potest habere rem huius sacramenti ante baptismum. ergo pari ratione et sacramentum. Item quis ordines in sacramento ordinis ordinari sunt. tamen qui recipit fugiores ordines negligendo inferiores. non est ordinandus. immo est ordinarius. ergo si ibi est ordo etiam quantum ad caracteres. et comparatio finis maiorem. convenientiam multo fortius videtur in proposito quod non baptisatus. 44 possit confirmari. **R.** dicendum quod non baptisatus non potest confirmari. nisi prius baptizetur. Ratio autem huius sententie ex duplice re huius sacramenti. Nam ex parte gratie. quia ibi datur gratia iustificans. hunc roborans. et ista presupponit illam. Altera ratio venit ex parte characteris. quia character ille fundamentum est omnium. ideo illo non impresso alii non possunt imprimi. Et quoniam cum in sacramentis non imprimuntur characteres in quibus aptus natus est imprimi. dicitur nihil fieri. et ideo non baptisatus non potest in tali statu confirmari. et concedo rationes ad hoc. Quomodo autem character baptismalis fundamentum sit pater. quia ille respicit fidem sive inchoationem fidei. et alia respicit statum fidei. et sicut se habet fides ad statum. ut alii fratres 45 ad initium. sic character ad characterem. **A**d illud quod obiectur de eucharistia. iam pater. responsio. quod ibi character nullus imprimetur. et ita non habet adeo est sententiam ordinem sicut confirmationem et ordo. **A**d illud quod obiectur quod potest confiteri error. dicendum quod verum est sine sacramento. sed non sine re illius sacramenti. et sicut res huiusmodi non potest haberi sine re ilius sacramenti. sic nec character sine charactere. **A**d illud quod obiectur de ordinibus. Dicendum quod non est simile. quia sicut patet non est essentialis comparatio ordinum superiorum ad inferiores propter diversitatem ministrorum. Sed hoc melius patet suo loco sacramenti. In secunda debitis que integrant esse huiusmodi sacramenti. que sunt forma verbis et elementis. et hoc ibi forma vero est quam ipsum ibidem edidit et. Prima pars habet duas. quoniam antecedens hoc sacramentum est duplex. quoddam quod nihil confert ad esse. sed ad manifestum esse. et hoc est prefiguratio et nominatio. Undam quod confert ad esse. ut institutio. Ideo prima pars habet duas. In prima determinat magister de huiusmodi sacramenti prefiguratione. In secunda de institutione. ibi. Hic etiam consideranda occurrit. In prima parte primo ponit rationem nominandi. et modos figurandi ostendens quatuor processus figuratas.

Liber

a **P**ost sacramentū baptisimi et confirmatiōis. Videñ bene ordinare sacra. prius enim est cibare quod est eucharistiā q̄ confirmari. quia p̄ uoloz est cibari. **R**go. dō q̄ h̄uis eucharistia sit cibo cōs, oīm bonoū. tñ dicit aug. q̄ est cibus grandium et p̄fectoz. Et quia sicut p̄cedēta duo sacramēta sunt p̄ uoloz et paruali p̄ius sunt q̄ grandes et perfecti. idz sequit illa duo sacramenta. Et ita fīm consuetudinem moderne ecclēsie sic p̄ us confirmatur paruulus q̄ cōmunicetur.

b **E**xcellenter eucharistia dicitur. id est bona grātia. Queritur quare hoc sacramentum potius dicitur eucharistia. cum i omnibus datur gratia bona. et i baptismō marime detur mag/ na grātia. **R** dicendum q̄ b proprie dicitur de eucharistia. tum quia princi paliter est ibi ratio boni. tum q̄ etiam ratio grātiae. Ratio boni quia bonum est diffusiuū et cōmunicatiuum. Unde cibus qui communicat se pluribus et per partes est bon⁹. Qui communi cat se pluribus totus et successi uemelior est. vt verbum dei q̄d predicatorur. qui vero communi cat se pluribus et totum et simul iste est optimus. et talis est iste cibus. Hic etiam est ille cibus qui est summum bonuū. scilicet christus domi nus. et sic p̄cipue reperitur ibi ratio domi. Repertus ibi etiam principaliter ratio grātiae. tum per modū cōtentiuū. tum per modū affectiuū. Per modū conten tuū. Quia hoc est solum sacramentum quo ipsa grātia est contenta sed m̄ veritatem. immo plenitudo grātiae. Unde ostenditur ipsi charitati que vnit fini. et habet

Quartus

idem pro obiecto et pro fine. Ratione affectui. quoniam hic est carbo ignitus. caro scilicet christi que inflammat et beatificat non tantum gratificat sed etiam multipliciter adiuuat. Primum quidem quia est cibus incorpo rans capiti Johannis sexto. Qui manducat carnez meam in me manet.

Secundo quia fortificat. psal.

Panis co bo

mantis cōfirmat

Tertio quia de

lectat Sapienti.

rv. Panem de

celo dedidit eis

omine habentes

delectamentum

rc. Quarto va

let ad augmen

tum fidei sicut

dicitur infra di

stinctione. xiiij.

Quinto ad sub

levationem spei. **S**cda sig

Mathei vltio. Tertia n

Ecce ego vobi gura

scum rc. **S**exto Quarta

ad dilatationes figura

charitatis. quia

est memoriale a

moris. Mathe

xxvij. Hoc quo

tienscunq̄ sece

ritis. **S**eptimo

ad remissionem

ventiliuz. sicut

dicit Innocen

tius.

c **R**ecete via. 4

ticum appellat

ur. quia in via

nos reficiēt rc.

Contra. quia si

dicitur viaticū

quia est viatorū Eusebi.

pari ratione et Emulen

alia sacramenta

Responsio di

cendum q̄ via

ticum dicū tri

plici ex causa.

Prima est quia

cibus itineranti

um. quia datur

transcūribus de

bac vita ad pa

triā. Secunda quia institutus est a xp̄o. vt itinerante. sive transente. Tertio quia signum est transitus xp̄i sicut phase. **d** **S**acramētū domin⁹ instituit. Que ritur quare magis dñs ipse per se sive in propria p̄fōa hoc sacramentum et baptisimū institute. et ad hoc dicen dū quia in baptismo ē inchoatio. tñ hoc cōsummatio. id illud instituit in p̄ncipio sive p̄dicatōis. illud ī fine et re cessu a discipulis. tñ hec duo. p̄firmavit Mathe. vlti.

Habuit intelligētiū huius p̄tis fīm duo q̄ m̄ḡ detinētiū. Primo q̄rit de figura sacramēti eucharistie Secundo de institutiōne. Circa p̄mū queritur tria. Primo. vñz sacramēti eucharistie debuit p̄figurari. Secundo q̄rit r̄ de numero figurarū et sufficiētiā. Tercio querit de figurarū p̄mēntia.

Questio i^a
Q̄ hoc sacramētū p̄figurari patet p̄ illud apli. i. ad Lōrinbe. r. om̄es eadē escā sp̄ualē māduauerunt. r̄ p̄terea hec om̄ia tr̄ingebat illis in figura. r̄ q̄ ita debuerit ap̄parere. q̄ si lex vel̄ fuit nobis futuorū figura. r̄ q̄ erant digniora magi. dñt p̄figurari. cū b̄ sacramētū dignissimū maxime debuit p̄figurari. **I**te rōe alia oñdirur. q̄ cōgruū erat vt̄ p̄cessus a tenebris ad lūcē fieret mediante ymbra et figura. q̄ sicut natura nō sustinet repentinū imutatiōnē. sic nec aia. sed ip̄ hoc sacramētū est ipsa lux p̄ns. q̄ debuit p̄figurari. **I**te b̄ sacramētū est difficultum ad credēdū. s̄ ad difficultia paulatim est infirmus. p̄mo uēdū. **L**öttra mutatiōnē nō est mutatio. q̄ nec signū signū. sed sacramētū hoc coipo q̄ sacramētū est signū et figura ergo nō debuit p̄figurari nec p̄signari. **I**te cōfirmatō et extrema vñctio fuit no. le. sacra. r̄ nō hnt figurās ī yeteri. Q̄ si dicās devñctōe regū. illud nihil ē. q̄ illud spe ciale. hic vle. q̄ nec b̄ debuit b̄re. **I**te baptismū habuit figurā q̄nō īm̄ fuit figura. s̄ etiā remēdiū. vñputa cirē cūlisiōnē. sed nihil p̄cessit sacramētū altaris. q̄d haberet ei⁹ remēdiū. ergo b̄ sacramētū ī sine figura. **B**o. dōm. q̄ illud sacramētū p̄figurari ē et p̄figurari debuit. tu rōe sua dignitatis. tu rōe difficultatis. Rōe dignitatis. q̄ p̄dicatur et expeccatū erat sicut donū dei excellētissimū. ideo figure huic sacramētū debuerit. vt̄ his fulciret expeccatū si deliū. et dignitas huius sacramētū famosior ostendere. **U**n̄ figurā p̄mū. si nō fuit altū q̄ fame eu. diuulgatō. Rōne difficultatis. q̄ b̄ infīca et credibilia. id debuerunt hoīes ad credēdū. īmo infīca credibilia. id debuerunt hoīes ad b̄ assūfieri quadā figurarū manuductōne. **A**ld illud q̄d obr̄ p̄mo in 3̄iū. q̄ signū nō ē signū. dōm q̄ illud signū habet ritatē cōiuncta. **U**n̄ nō īm̄ est signū. s̄ etiā rōne cōiunctiō veritas. r̄ q̄m̄itatis p̄ esse signū et figura ī sacro. no. le. p̄t̄ esse signū et figura et maxime huic.

8 **A**ld illud q̄d obr̄ de 2̄figurāe et extrema vñctōe mul̄tiplicis respōdēt. Quidā enī dicūt q̄ om̄ia sacra ī yeteri legē fuit p̄figurata. q̄m̄ rotilla erat in rōta ī visione ezechielis. Et q̄d obr̄ de duob̄ sacris solūrū p̄ infēptionē. q̄m̄ tres vñctioes no. le. p̄figurata fuit p̄ tres vñctioes dauid. **D**e q̄b̄. i. Reg. xvi. et ii. Reg. viii. 2. **R**e. ḡ. y. et ita q̄ infēctionē rñdet. Alij dicūt alij q̄ illa sacra nō fuerit p̄figurata p̄p̄ suā p̄fectionē. vñ distinguunt tria genera sacra. Quedā enī fuit sup̄ma. vt̄ illa q̄ dāt grām p̄fēam vel ad pugnādū vel ad egrediēdū. et talia sūe 2̄firmatio et extrema vñctio. q̄ de rōne sua p̄fectionē dicūt. et q̄m̄ lex nemini ad p̄fectū durit. idō bec duo sūt. p̄p̄a no. le. Alij sūt q̄sī media. q̄ grām magnaz dāt. idō p̄t̄nerit ad legē nouā. tñ q̄n̄ dāt p̄fectionē pos̄t̄ p̄signata ī vereti testamēto. et hīc yt̄ dicūt sūt duo. sc̄ baptismū et eucharistia. Quedā sūt infirma. vt̄ m̄f̄ moniū. ordo. et penitētia. et hec non sūt p̄p̄a. īmo cōmūnia. nec tñ p̄figurata. īmo īchoara et noua p̄fēa. **T**ū p̄ferre alia sacra duob̄ q̄ figurata fuit vidēt valde absurđū. sic sūt hec duo. baptismus et eucharistia famosissima. Et video alij dōm q̄ quis oīa aliquo modo p̄figurata sūt. hec duo ī plurib̄ er p̄fētorib̄ figuris. **T**ū p̄pter difficultatē in credēdū q̄ ē in baptismō q̄ p̄mū sacramētū ī eucharistia q̄sīmū. **T**ū p̄p̄ dignitatem q̄ est

in baptismo q̄ntū ad efficaciā. in eucharistia q̄ntū ad cōtinētiā. **T**ū p̄p̄ ecclie ynterā q̄ est ī baptismo q̄ntū ad īchoationē. in eucharistia q̄ntū ad cōiunctionē. **V**el ī baptismo q̄ntū ad signaculū xp̄ianitatis. ī eucharistia q̄ntū ad cultū deitatis. Unde quis alia habeat figuras aliq̄ mō. nō tñ ita p̄cipue nec ita exp̄sse. **A**ld illud 10 q̄d obr̄ q̄ baptismus habuit figurā sc̄ificatē. dōm. q̄ rō buius ē dup̄lex. Prima ē q̄ baptismus ē remediu. et tra morbi p̄ncipalē et mortifex. et ē remediu p̄uulorū q̄ tñ nō possūt iuuare et maior ē indigēt auxilio. idō sacramētū p̄cessit baptismū q̄d de se haberet efficaciā. nō sic ē de eucharistia. q̄m̄ est sacramētū ī viuentū et adulorū. q̄ se p̄t iuuare aurilio fidei et mortu li. ar. vñ sup̄plet in tis tides quod deerat p̄te sacramētū. et sic patet q̄sīta.

Questio ii^b
De numero et sufficiētiā figurarū huius sacramētū. et m̄ḡ assignat q̄rtu. s̄ agnū paschalē. māna sacrificiū. melchisēdech. et sanguinē q̄ p̄fluit de latere ch̄risti. Sed vñ q̄ m̄ḡ assignat insufficiētē. q̄t̄ aliae figure p̄cesserit ī sacrificiū et oblatōib̄ diversoz. vñ ī beo quē obulit manue. Judic. xiiij. et fauo mellis. i. Re. iii. **I**te videtur falsus in assignando manna p̄ figura. q̄p̄ habuit om̄es la porci. sed hoc non haberet eucharistia. q̄t̄ alia sacramētū superfluerent. **I**te obiectur de oblatōne melchisēdech. q̄t̄ ip̄e obulit et dedit ab:ac. s̄ sacramētū eucharistie offeret deo. et ita nō videtur figura. **I**tem obiectur de agno paschali et eius sanguine quoniam p̄cessit transītū maris rubri. ergo figura p̄ baptismi. et ita viderit si recta fuit figura. q̄ et eucharistia fuit ante baptismū. quod absurdū est. **I**te obiect de sanguine q̄ fluxit ī latere ch̄risti. q̄t̄ ille est ī hoc sacramētū ī m̄to īm̄ veritatē. et est signum in hoc sacramētū. et go idē ē figura sui. et idē ē signum et signatum respōdū 11 ī eiusdem. quod ē communē inconvenies. **B**o. dicēdū. q̄ magister sufficiētē assignat figurās in hoc sacramētū habito respectu ad om̄es legē. Nam in lege nature ponit figurā sacrificiū melchisēdech. et in lege moysi agnū et māna. et in lege gratie languinē passionis. Et sufficiētē sūt figure si attendamus ad ea q̄ p̄figurātē. Nam in hoc sacramētū est visibilis forma. et hec p̄figurata est ī sacrificiū melchisēdech. Et est res contentia vt̄ est hic in agno paschali. Et res signata īm̄. vt̄ etiā vīe ī māna. Et virtus dans efficaciā. vt̄ hic ī sanguine qui fluxit ī latere ch̄risti. Unde tres p̄met tenet rōem figura. sed vñltima magis tenet rationem cause. nō hilo minus tamē haberet rōem figura pensatis circumstātis q̄ de passo etiā mortuō p̄fluit sanguis et aqua.

Ordō aut̄ obiect de sufficiētē īa pater. quia alia figura 12 reducēt ad has. om̄es enī oblatōes et om̄ia sacrificia ad agnū paschalē. et oīs cibi ad māna reducēt possūt.

Ald illud quod obiect de manna. dicēdū q̄ om̄es tantū valedicere q̄ntū p̄fecit. vel si op̄ter distributiōe dicat. intelligēdū est q̄ntū ad rem contentā. **V**el si intelligatur q̄ntū ad effectum. facienda est vīs ī la pore q̄ntū ad actum cibandi. et sic alia non p̄fluit

Ald illud quod obiectur de sacrificio melchisēdech. Dicēdū q̄ p̄ero p̄t̄ p̄figuratum ē ibi. et ī manna sacramētū eucharistie. quoniam hic sacramētū nobis profertur ad esum. et deo offerit ad cultum. et idō datur nobis diuinitas et nos deo offerimus. Et hoc signatum est ī manna quod repositum fuit ī vīna cōram domino. quia datum fuit de celo ad esum. et ter. 3 cōram domino repositum. soliter datur hoc sacramētū si quis inspiciat diligenter. quia de celo nob̄ daf

Liber

15 **t**nos sumim⁹.. tamen⁹ n̄ib⁹ min⁹ d̄co offerim⁹. **A**d ill⁹ qđ obr de agno paschali. d̄m qđ agn⁹ ille p̄p̄ significabat xp̄i passionē qđ erat radit ⁊ fūdamētū. vt utem p̄b̄s oīb̄ sacris. et iō oīa p̄cessit. Et q̄uis oīa sacra effūcaciā habeat a passiōe. qđ tamē h̄i sacro vācē tñtetur xp̄s passus. iō elūs et usq; ill⁹ agn⁹ p̄cipue h̄i sacri s̄ignabat. ⁊ iō figura baptiſti p̄cedebat nō rōe qđ ill⁹ s̄ac-
16 mētū p̄figurabat. Sz rōe qđ p̄figurabat passionē. **A**d vltimū d̄m qđ sanguis xp̄i qđ fluit de latere xp̄i nō habuit p̄p̄ loquido rōem figure. qđ ibi erat vītas. tamē rōne molemanādi. qđ p̄fluit de latere mortui habuit rōnem quodāmodo p̄figurādi. marime rōe āneri sz qđ. et isto meli⁹ tactū fuit iōncipio b̄ libri. ⁊ sic p̄z solutō obiecto rum.

Questio. **i.**
De figurarū penitētia. ⁊ q̄rit. qđ figura sit exp̄ssiō. vt illa qđ fuit tpe legis nature. an illa qđ fuit tpe legis moyſiſe. an illa qđ fuit tpe legis ḡf. Et qđ illa qđ fuit tpe legis nature. vide auct̄ amb. de sacramentis. Apparet anterio:ia fuisse sacra xp̄ianor̄ qđ iudeor̄. Sz h̄i nō vī nisi rōne legis nature. qđ aliq; mō magis fuerūt sacra xp̄ianorū in illo tpe. Sz nō q̄rit ad vītate vel efficaciā. qđ q̄ntu: ad exp̄ssiōe figure. Itē lex nature magis ducit cū lege ḡre sine euāgely: qđ lex moyſi. qđius euāgelicū plus habet de naturali dicramicē qđ de instituto:e. ecōtra ē in lege moyſi. ergo et sacra exp̄ssiō figurat. vt vī. **E**t h̄i p̄m vī rōe. qđ melchisedech obvoluti sacrificiū i pane ⁊ vīno. et in eiusdē spēb̄ mō offerit ⁊ celebat sacramentū altaris. qđ cū nō possit exp̄ssiō figurari qđ i simili fīm spēm. vide. qđ tūc p̄cessit figura exp̄ssiōma. **A**d oppositū arguit Hugo de lō yic. Sicut appropinquit passio saluatoris. vītis. ita signa debuerūt esse evidētiora. ⁊ rōe eius ē. quia crevit cognitio vītatis. ergo cū tpe legis sc̄pte crevit cognitio vītatis. ⁊ appropinquit passio saluatoris. vide qđ figura fuerūt exp̄ssiōres. **E**t h̄i videat ad lrām. qđ illud erat de celo eq̄litter oīs reficiens ⁊ oīb̄ cōde. ⁊ omnē suavitatē habens. Sed panis et vīnū ipius melchisedech de terra erat. ergo si hoc sacramētū est panis de celo descendēs. vide qđ figura manne fuerit exp̄ssiō.

17 **R**o: d̄m qđ figura illaz legū fīm diversas cōsideratōes mutuo se crecedit in exp̄ssiōne sicut ostendit rōnes inducte. Pōt enim sacramētū hoc p̄figurari q̄stū ad ritum vel q̄ntu: ad effectū. sive q̄ntu: ad signū. vel q̄ntu: ad signaturū. Si q̄ntu: ad ritū. sic exp̄ssiō: figura p̄cessit in sacrificio melchisedech. sicut probant rationes inducēt. et hic patet. Si autē quantū ad effectū. sicut exp̄esse presignabatur in manna. sicut ostendit rōnes predicate. et sic patet responsio ad vitrās partē. Sz tamē adhuc restat q̄stio quare exp̄ssiō: p̄figuratio p̄cessit in lege natūre cōstum ad ritū. Et ad hoc dicendū qđ ius instituit legē scriptam vt implendam et euseuandam. sicut veritas euācuat vītias. ideo ne videremur iudicizare diſpōnit figura in lege moyſi dari exp̄ressas. sed tamē differētē q̄ntu: ad ritū. vt manifeste ex carum institutione ostenderetur legis illius euācuatio ⁊ imperfēctio. ⁊ ideo magis se dicit christus sacerdotem fīm ordīnē melchisedech qđ aaron. vt ostendatur ibi legis ⁊ sacerdotij translato: sicut ostendit apostolus ad Hebreos. et sic poterit totum.

Quādū ad secūdū articulūm cōsequētē qđ
ritur de institutione eucharistie. Et circa hoc
cōtra queruntur. Primo querit vītrū a p̄ncipio
debuerit institui. Secūdū sup̄posito qđ in lege euāgely:
querit quādū. vt an: e passiōne. an post. Tertio querit
tur de modo et ordine instituendi.

Quartus

Questio. **j.**
Qa p̄ncipio debuerit institui videtur. quia hoc sa-
cramētū est viaticum. quia p̄bet alimento: itineran-
ti. ergo tunc institui debuit quando homines itinerare
ceperunt ad p̄striam. sed hoc statim post lapsū. qđ.
Item hoc sacramētū ē sacramētū unōnis corporis xp̄i
veri et mystici. ergo tūc debuit institui quando fuit co-
pus mysticū. sed hoc fuit a principio. ergo qđ. **E**t sa-
cramētū mīmonij non cessauit propter lapsū. im-
mo quod erat in officium. factum est in remedium. sed
elūs ligni vīte dat⁹ erat homini vt dicit lug. in sacra-
mentū. ergo nō debuit cessare quin sacramentaliter ede-
ret. sed non debuit agnum comedere quod daret vītem
corpalem. quia morti corporali obligatus erat. ergo lig-
num vīte quod daret vītam spūalem. sed hoc est eucha-
ristia. ergo qđ. **I**tem sicut penitētia est contra mor-
tale. ita eucharistia contra veniale. sed ab initio cur-
rit veniale peccatum vt morale. ergo partitio: cu-
eucharistia cum penitētia. **C**ontra hoc sacramētū ē
maxime gratia contentuum. vnde ab hoc nomen acce-
pit. ergo tantū tpe legis gracie debuit institui. **E**t hoc
sacramētū est cōrētū fīm vītatem corporis xp̄i qđ
erat de virginē. ergo non potuit esse attēct⁹ eser hoc
corpus. ergo tantum in novo testamento. **R**o: d̄m
qđ hoc sacramētū congruebat legi gracie tantum. Lūz
propter rem contentam que est corpus xp̄i vīrum. Lūz
propter efficaciam que est charitatis vinculum. que in
noua lege apparere ⁊ abundare debuit. in anterioribus
autē imp̄fecte possidet. vt ita gradus sit in mundo sicut
in vīno homine. **A**d illud ergo qđ obr de viatico. di 19
cēndū qđ non valer. quia aliquod debuerūt habere suste-
naculum non p̄fectum cibū. ita aliquam figurā non 20
rem ipam. **A**d illud qđ obr qđ est signum corporis mi-
stici. dicendū qđ non tantū est signū eius. immo corpo-
ralis illius ligni conueniebat statui immortalis.
Eius istius ligni spūalis omni statui. sed sacramētū
post istius ligni natūrātē vītūtē fīnūtū. Est enim eius
manducatio sc̄metiam assumptam humanitatē quaz
expōnit pro nobis in precium. ⁊ nūc erposuit in cibūz
Joh. xj. Panis quem ego dabo caro mea est pro mun-
divita. **A**d illud quod obūcitur de eucharistia qđ est 22
remedium contra veniale. dicendum qđ tripliciter de-
ficit ista ratio. Primo quia morbus venialis non ē tra-
periculosis vt mortalis. Secundo vero quia per peni-
tentiam veniale poterat habere remedium vt mortale.
Tertio qđ sacramētū non est p̄ncipaliter contrave-
nitalia ordinātū. vt infra videbitur.

Questio. **ii.**
Qđ debuerit institui. ⁊ qđ ante passionē videt. qđ hoc sa-
cramētū est reliquā a dño in viaticū. ergo tūc debuit in-
stitui qđ dñs fuit viator. Si dicas qđ non sequitur. qđ
non dicitur viaticum quia a viatore. sed quia dei via-
tori. Obūcitur tunc qđ dominus non tantū formari in-
stituendo. sed etiā exēplū p̄bendo dedit. **I**tem vide
qđ iusta passionē. qđ hoc sacramētū dātū est in signū amoris
sed dñs in fine oīdit spālia signa amoris ad discipulo-
rū solationē. Joh. xii. Lū dīlerisſer suos in finē. qđ.
Itē hoc sacramētū est cib⁹ reficiens. qđ si tempus instituti
et institutio debet cōcōrētū effectui. videtur qđ debuerit

Institui in hora cena. **I**ste hoc sacrum impletum erat eius quod figuratum erat in agno paschali. ergo si ve-ritas debuit supponi ymbre. videtur q̄ debuit institui post celum agni. et ita in cena paschali. **L**ontra. Christ⁹ conficiendo dedit formam conficiendi. ergo dando de-dit formam dandi vel communicandi. Sed post cenā non est tempus conueniens sumendi. q̄ videatur q̄ do-minus inordinate dederit. hoc autem est inconveniens ergo tunc non dedit. Item hoc sacramentum sequitur baptismum. ergo debuit institui post baptismū. Sed baptismus institutus est post resurrectionem. **M**atth. vlti. ḡ r̄. Item in hoc sacramento continet xp̄us sacra-mentaliter. ut qui non est nobiscum sensibiliter. sollem sit nobiscum sacramentaliter. et in ascensione recessit a discipulis corporaliter. ergo tunc debuit instituere hoc sacramentum. Item hoc ip̄m videtur. quia est signum memoriale. sed talia melius memoriē imprimitur cujus ultimum exhibentur sicut dicit Aug. in quadam omelia ergo inter omnia que fecit illud debuit esse ultimum. s̄ multa fecit eorum discipulis post resurrectionem. ergo hoc sacramentum debuit post omnia instituere. **R**o. di-cendum q̄ sacramentum illud cum sit visibile continet corpus xp̄i verum. et vere est ibi cibus. et precipuum sig-nūm. Libus in qua reficiens. et ideo tempore refectoriis instituit. Libus etiam paschalis. et ideo in paschali ce-na. Quia vero erat signum amoris. et in recessu debet ho-mo ostendere amoris signa ceremonialia ut artius i me moria maneat. et in ultima cena. **A**d illud q̄ obiicit q̄ si tunc institutum ē. q̄ tunc deberemus illo vti. dōm q̄ hora illa conueniens fuit prime institutioni. sed usq; nostro non conuenerit. quia institutio respicit effectum sacramenti vel matrimonii. sed usq; ultertius ydoneitatem suscipientis. et quia homo satur non est ydoneus ad sp̄ualia peragenda. ideo non seruat hoc ecclesia nec debet seruare. Si obiectas q̄ tunc apostoli primo indebi-re acceperunt. dicendum q̄ ibi sobrie comedebant exem-plo magistri. et iterū comedenter cibum patchalem qui erat quodammodo sp̄ualis propter signantiam. **A**d il-lud de baptismo dicendum q̄ non est credibile q̄ tūc esset forma instituta. sed q̄ alias instituit. ibi confirmavit et publicauit. Similiter subdidit de hoc sacramento. et ce-geo yobiscum sum. **A**d aliud de recessu. dicendum q̄ xp̄s recessit in passionē. ynde ille fuit transitus et via et transitus ille fuit ad nostram salutem. ideo tunc isti-tuit cibum paschalem. sed in ascensione fuit ad suā glo-riam. **A**d illud de memoria dōm. q̄ ante passionem fuit cum eis ut socius. et ideo tunc reliquit signa amo-ris sed post resurrectionem fuit ut dominus et quasi ex-traneus. ynde dicebat hoc est quod dicebam. cū adhuc essem yobiscum. et ideo recessus ille debuit explicare sig-nū et sacramentū amoris. **Q**uestio. iii. f. **D**emō instituendi sacramentū eucharistie cum in-stitutio huius sacramenti fuerit in institutione verbi. q̄ritur vtrū prius consecrat q̄ verbum prout leit. Et

De sacramento eucharistie fm q̄ duobus in-tegratur verbo. s̄ et elemento.

Forma vero ē quā ip̄e ibidē edidit et. Supra egit m̄ḡ de antecedentiō sacrum eucharistie. Hic agit de integrā-tibus ip̄m. que sunt duo. sc̄z verbum et elementū sive visi-bile signum. et hec pars haber duas partes. In prima agit de forma ybi. In secunda q̄ de significatio sive concē-

ps sic ostenditur ex tectu euangelij. Mathei. xxv. cenaribus illis accepit ihesus panem. benedixit ac fregit. ac dedit discipulis suis dicens. accipite et. **E**t p̄. Hoc est corpus meum. Ex hoc verbo duplex elicetur ratio. Prima quia prius benedixit q̄ verbum proficeret. sed benedictio fuit consecratio. ergo prius benedixit et consecravit q̄ verbum proficeret. **I**tem orguitur ex alio v̄bo. quia prius fregit q̄ verbum proficeret. sed fractio cōsequitur consecrationem. in hoc sacramento sicut pater. ergo prius consecrat q̄ proficeret verba. ergo nou insti-tuit verba conficiendo. Sed contra. si verba non pro-tulit conficiendo. aut consecrat alijs verbis. aut sine v̄bo. Si consecrat alijs verbis. Ergo illa marina debent habere virtutem. **S**i sine verbo. ergo videtur quod ecclēsia non imiteretur summū magistrū in conficiendo. q̄d videtur inconveniens. cū in isto sacramento p̄cipue sūmū sacerdos s formā et exemplar dederit consecrati. **I**te si nō consecrat his v̄bis. q̄ verba in ore xp̄i fuerūt m̄ signi-ficativa. q̄ non habuerunt virtutē neq; efficaciaj. Si tūc non habuerunt. vide q̄q nūq; habeant. q̄nō habent m̄. nisi ppter illud q̄d faciūt ētū. **R**o. dōm. q̄ cir-ca hoc sunt tres opinione satis p̄babiles. Prima ē q̄ dōs p̄us p̄fecit q̄ verbum instituerit. sicut prius baptila-tus ēt̄ formā baptismū institueret. Et rō corū ē. q̄ ip̄e q̄ ē v̄bum prius consecrat seipso sine v̄bo. nobis autem q̄ v̄digem⁹ v̄tute v̄bi dedit formā p̄ consecrationē. Alta op-i-nio ē q̄ dōs consecrat simul et verba prout. sed bis prom-lit. Primo i oculō ad p̄ficiendū. Secundo i ap̄o ad formā institutā manifestādū. Primum qdē intelligit seipso cui h̄z bñdit et fregit. et exponit bñdit. s̄ ecclēsia dicendo. h̄z corpūs meū. et post fregit distribuendo. et dicit apte illud v̄bū hoc ē corpūs meū. Tertia opinio ē q̄ dōs s̄lēō. fecit et verbum instituit. et sicut semel tantuſ consecrat. ita semel m̄ v̄ba prout. et illud v̄tē cōuenienti⁹. Ad qd cm̄z totiens verba p̄ficeret cum bñ posset facere semel. p̄ferēdo. Ulterius h̄uis posset confidere sine verbo. debuit tamen confidere verbum dicendo ut apostolis formaz traderet. qd dōs nō m̄ ibi suam poteritā ostendebat. s̄ etiā discipulos informabat. et hec positio ē cōitor. et p̄babiliō. Hāc sustinēdo dōm ē q̄ dōs confidiendo v̄ba institut-ū. p̄ficeret p̄. **A**d illud q̄d obi q̄ p̄us v̄n. **29** dixit. dōm q̄ bñdictio illa nō fuit consecratio. sed fuit q̄-dam p̄paratio vel magis. qdā orōnis sive grārū actiōis p̄missio. in q̄dō nobis nullū cibū atrectādū nisi p̄-via bñdictōe. v̄n mos ē ecclāsticōz virorum ad omnes cibum p̄mittere benedictionem. **A**d illud quod obi. **30** citur de fractione. dicendum q̄ duplii de causa potest esse fractio. vel ad signandum vel ad distribuendum. Ad figurandum sicut sacerdos frangit in altari. et hec sequitur consecrationem. **A**lia vero est ad distribuendū. et sic si aliquis conficeret pro multis ita q̄ haberet v̄nu panē nō hostias distinctas. congrue poss̄ p̄frā gere. et sic fecit dominus. Unde fregit ut inter discipu-los distribueret.

nientia signi. ibi. Nunc quid ibi sit sacramentū. Ut-ra q̄ pars haber duas. Nam in prima determinat primo que sit forma. Secundo qualiter est etiā ad tempus. et v̄tuſ scilicet sicut instituta est quantum ad tempus. et hec eti-a cit. ibi. **C**onsideratione dignum est. Similiter se-cunda pars in qua agit de ratione signandi haber du-as. In prima determinat quid sit ibi signum et signatū. In secunda determinat similitudinem et conuenienti-am v̄nius ad alterum. ibi. Porro illa species visibilis.

Liber

quartus

31 a Attende que sunt verba. accipite et comedite. Tu-
derur hic innuerit magister q̄ hec sit forma. Sed contra
hoc est q̄ ecclesia his verbis non vtitur. ergo non con-
ficit. ergo eccl̄e

sia aut male faē
aut magister fal-
sum dicit. // p.º.

dōz q̄ circa hoc
sunt due opinio-
nes. Aliqui du-
cunt q̄ vis data
est verbis. q̄ so-
lum his verbis
fit cōficiō que
dicit eccl̄e. et
si verba immu-
tanteur. quantūz
cunq̄ sit sensus
idem non confi-
citur. et ideo di-
cunt q̄ in his vi-
bis non fit con-
ficiō sive conse-
cratio. q̄ dicunt
q̄ magister non
dat ibi formam

Amb. i. lit.
de sacris.

Augusti.

Alij dicunt oли-
ter q̄ mutatio ī
modo enuncian-
di. dum tamen
seruetur sensus
non impedit cō-
ficationēz. Un-
de in forma quā
ponit magister
ita bene est con-
secratio sicut in
forma que ponit
tur in canone.
Verumramē h̄
asserendū ē q̄ in
forma q̄ in cano-
ne scribit cōfi-
citur sacramē. De
bac est virtus
dubitare. Quis
enim potest sei-
re vrrum euan-
geliste ut ipse a-
postolus formā
intenderent de-
scribere. ideo me-
lius est hic pie
dubitare q̄ pre-
sumptuole dif-
finitur. Credo
tamen q̄ si quis
ira conficeret. n̄
esse parupen-
dendum. immo-
bōr. et reveren-
tia est exhiben-
da propter peri-
culum. et propter hoc q̄ non possumus discernere. q̄

Determinat que sit forma sa-
cramenti eucharistie. c

Forma vero ē quā ip̄e ibidē
edidit. dicens. Hoc est corpus
meum. et post. Hic est sanguis
meus. Cum enim hec verba p-
feruntur. conuersio fit panis et
vini in substantiam corporis et
sanguinis Christi. Reliqua ad
laudem dei dicuntur. Unde
Ambrosius. Sermone Christi
hoc conficitur sacramentum.
quia sermo Christi creaturā mu-
tat. et sic ex pane fit corpus Christi.
et vinum cum aqua in calicem
missum fit sanguis consecratio
a neverbi celestis. Attende que
sunt verba. Accipite et comedite
ex eo omnes. Hoc est corpus
meum. Et iterum accipite et bi-
bite ex hoc omnes. hic est san-
guis meus. Per reliqua omnia
que dicuntur laus deo refertur
oratio premititur pro populo.
pro regibus. Item Augustinus
credendū est q̄ in illis verbis
Christi sacramenta cōficiantur.
reliqua omnia nihil aliud sunt
q̄laudes vel obsecrationes fi-
delium et peritiones. Ecce que
sit institutio et forma huius sacra-
menti.

Determinat qualiter forma
sacramenti eucharistie sit vten-
dum. utrum scilicet sicut institu-
ta est quantum ad tempus. d
Ubi consideratione dignū
est. quare illud sacramentū eti-
am dedit discipulis. Dominus
igitur Ihesus ad inuisibilā pa-
terne maiestatis migraturus.
celebrato cum discipulis typi-
co pascha. quoddam memoria
le eis commendare volens. sub
specie panis et vini corpus et san-
guinem suum ita eis tradidit.
vt ostenderet legis veteris sa-
cramenta (inter que precipiuuz
erat agni paschalis sacrificiuuz)

mai⁹ pīculū ē. tēnendo hostiā pīceratam q̄ nō conse-
cratam venerari pro consecrata. vtputa si non conse-
crata committetur alijs consecratis a quibus nō pos-
sit discerni. me-
lius est toru⁹ ve-
nerari q̄ depi-
cere aliquam ex
eis. cum nō pos-
sit cognosci. Si
quis tamen for-
mam eccl̄e ex
certa scītia mu-
Quare p̄
tat. grauitate pīcalii cibum
cat. dīt corp⁹
et sangu-
nēdiscipul⁹

b Non ideo 32
tamen calum-
andū est vni-
verse eccl̄e. vi
detur enim q̄ i
mo valde colū-
nandum est. q̄
scrūandum est. et Aug⁹. li
imitandum tam rītuum
factum q̄ verbū ad ianuā
et iterum magis um.
quod dicit. dīs
q̄ seruus. s̄ do-
minus consecrit
post cenam. er-
go q̄ quis aposto-
lus dicat cōtra/
rium. vides q̄d
magis post ce-
nam conficien-
dum sit. R. di-
cendum q̄i his
que dominus p̄
cepit magis obe-
diendum est do-
mino. q̄ alicui
ali⁹. sed tamē nō
omne factum
dñi ē pīceptum.
quia nō omnia
fecit ad imitat-
ionem. sed que-
dam fecit ad si-
gnationem et
manifestatiōem
veritatis. sic dī
fecisse dominus
q̄i fuit circul⁹
quia hoc nō feci-
ad imitatiōē sed Aug⁹. de
potius ad iſtru⁹ ciui⁹. del-
criōem alicuius
rei cognoscere/
de vel spiritua-
liter faciē. sic
cibum illumini-
stituit post ce-
nam in signatō

nem effectus vel etiam aliorum que tanguntur in līa.

Greg. in omelia pa
facit in cognitiōe z venire. Tēnent ergo species
vocabula rex q̄ ante fuerūt. s. panis t̄ vini. huius
aut sacramenti gemina ē res. vna s. contēta t̄ sig
nificata altera significata t̄ nō contēta. Res con
tēta t̄ significata ē caro xp̄i quā de virginē traxit.
t̄ sanguis quē p nobis fudit. Res aut̄ significata
t̄ nō contēta ē uinitas ecclie i p̄destinat. vocat. iusti
ficiat t̄ glificat. Ihez ē duplex. caro xp̄i t̄ sanguis

Hier. sup̄ ficiatis t̄ glificatis. Ihez ē duplex. caro xp̄i t̄ sanguis
vñ h̄iero. dupl̄ inqt̄ itelligit̄ caro xp̄i t̄ sanguis vñ
illa que crucifix̄a ē t̄ sepulta. t̄ sanguis q̄ militis
lancea effusus ē. vel illa sp̄ualis ac diuina de q̄ ipse

Job. vi. ait. Caro mea vere ē cib̄. t̄ sanguis meo vere est
potus. Et n̄i m̄aduaueritis carnē mā et bibe
ritis mēu sanguinē. nō habebitis vitaz in vobis.
Detrinīq̄ Sunt ḡhic tria distinguēda. vñ quod tm̄ ē sac̄m
alterū q̄d ē sac̄m t̄ res. t̄ tertiu quod ē res t̄ non
sac̄m. Scramētu t̄ nō res ē sp̄es visibilis panis
t̄ vini. Sacramētu t̄ res caro xp̄i. ppriat t̄ sanguis
Res t̄ nō sac̄m m̄istica eius caro.

Determinat conuenientiā t̄ similitudinē vni
us ad alterum signif. ad signatum. f
Porro illa sp̄es visibilis sac̄m ē gemine rei. q̄ v
trāq̄ rem significat. vtriusq; rei similitudinē gerit
exp̄ssam. Nā sicut panis p̄ ceteris cibis corp̄ refi
cuit t̄ sustentat. t̄ vñū p̄hoem letificat atq; inebri
at. Sic caro xp̄i interiorē z hoem ceteris gratijs
ps. xxij. sp̄ualiter reficit t̄ saginat. Ubi calix meo inebriā
q̄p̄clar̄ ē. Haber eritā similitudinē t̄ re m̄istica q̄ ē
vñitas fideliū. quia sic ex multis granis cōficitur
vn̄ p̄ais. t̄ ex plurib̄ racemis vñū i vñū cōfluit.

s. Lox. x. sic ex multis fideliū ps̄ois vñitas ecclastica cō
stat. Ubi ap̄ls. Ubi panis t̄ vñū corp̄ multi su
mus t̄. Ubi Aug. vñ̄ panis t̄ vñū corp̄ ecclia
crumentis dicit. p eo q̄ sicut vñ̄ panis ex multis granis. et
fideliū. vñū corpus ex multis mēbris cōponit. sic ecclia
ex multis fideliū charitate copulatē p̄nectit. h̄
misteriū pacis t̄ vñitatis n̄i exp̄s i sua mēsa p̄se
Aug. de crauit. Qui accipit h̄ mysteriū vñitatis. t̄ si tenet
bīalpīe. vinculū pacis. nō accipit hic mysteriū p̄ se s̄z cō
tra le. Lui ēt̄ sac̄m ē corp̄ xp̄i. p̄puz de vñie sū
ptū. q̄r vt corp̄ xp̄i ex multis mēbris purissimis et
immaculatis cōstat. ita societas ecclastica ex mul
tis p̄sonis a criali macula liberis cōsistit. In cui
rei typō facta ē arca dñi de lignis lethum. q̄ sūt im
putribilia t̄ albe spine similia.

H intelligētiā h̄ p̄tis fm̄ duo q̄ determinat. Emaḡ
duo p̄ncipali querunt. Primo q̄rit de formā vñ
sac̄o eucharistie. Scđo de signatōe ip̄i s̄ac̄i. Circa p̄
m̄ querunt duo. Primo q̄rit de forma verbī sup̄ panē
Scđo de forma verbī sup̄ vñū.

Questō. i. g.
Quatu ad formā panis q̄ē. hoc ē corp̄ mēu. Que
rit p̄mo quantū ad subiectū. s. quo ad pronomē. Luz
em̄ hoc sit p̄nomē t̄ nō nomē. est demōstratiū. q̄ alii
ter eset cassū vt dicit p̄s. Si ergo demōstrat. aut ad in

tellectū. aut ad sensum. Si ad intellectū. tunc quero qd̄
Non p̄ dici nisi corpus christi verū. q̄ sensus est. corp̄
mēu ē corpus mēu. Hoc n̄i videſ. q̄ nullā rōem ope
radi dīc. Si ad sensū. q̄ sensus ē. panis ē corp̄ mēu. s̄z
hoc sim̄ plūt̄ falū. ergo neutrō mō p̄t accipi. Item
hoc p̄nomē importat demōstrationē nō vt cōceptam
sed vt exercitā. S̄z demōstratio nō exercet nisi circa il
lud qd̄ actu est p̄ce platois. q̄ s̄i cū p̄fer p̄nomē nō ē ibi
nisi panis demōstrat. q̄ panis. q̄ idē qd̄ prius. **T**res
regula ē q̄ terminus supponē vñbo de p̄tri nō habentū
vñ ampliā supponit. p̄ eo qd̄ actu est. s̄z actu nō ē ibi
nisi panis. q̄ supponit p̄ pane. S̄z illi nō uenit p̄dicā
tū. q̄ lo curio falā. Querit q̄ de corp̄. s. h̄ verbō ē. t̄ cuz
ista forma sit forma opatiua. vñ q̄ deberet ibi poni vñbū
opatiua. S̄z h̄ verbō ī. est vñbū p̄pericū. extra opatiō
h̄ nullo mō deberet ibi poni. **T**ec̄ hoc vñbo chult̄ con
fecit. et sacerdos intēdit cōficerē sicut dō vñbo increa
to creauit. q̄ si ad platonē h̄ verbō statut̄ sit trāslabatō
verbū illud est imposū. ergo videſ. q̄ potius verbō im
peratō vñ deberet sicut fiat corpus mēu. sicut in cre
ationē nō dicit sicut. s̄z fiat lū. **T**ec̄ subiectū t̄ p̄dicatū
dicit formas incompossibiles. S̄z vñbū b̄stātiū p̄tis
p̄tis dicit sūtare formaz p̄dicari c̄ subiecti. q̄ nō dō dici
de p̄tri. hoc ē. s̄z h̄ erit. Querit enī ē hoc p̄dicato corp̄
mēu. videſ enī q̄ deberet magis dici caro. q̄ caro magis
est ueniens cibo cōi. Ubi Job. vi. caro mea vere ē cibus
Tec̄ ista verba p̄ferarū a s̄ficiē. q̄ cū s̄ficiē lo qui
tur a christo vt de tercia p̄sona. non debet dici mēu sed
christi. Si dicas q̄ chult̄ vim dedit his verbis. sicut
vim dedit i noī suo demona expellere cū dicit. in noī
meo demona eiūc̄it. Marci. xvij. t̄ nō eiūc̄ites dicebat
in noī t̄pi. **T**ec̄ cū de forma alioz sac̄oz sint actus p̄
tūc̄es ad intentionē vñlū sūt ad cōsecrantē. q̄ vñ. q̄
illud qd̄ antēdicit. accipite t̄ comedite. et h̄ qd̄ sequit̄. in
mei memorā facietis. sit de fo. ma. Querit q̄ que sit for
ma p̄cile. t̄ quare nō poni in verbo exp̄imente actū in
nistrī. **R**. dōm̄. q̄ circa hoc multiplet fuit opinio. 33
Quidā enī dicit q̄ verba illa dicit sacerdos. nō vñ sua
sed vt xp̄i vñ materialiter tenētur. nec tunc est querere
qd̄ ibi demōstreſ p̄ p̄nomē. vel qd̄ cōpleret p̄ verbū.
Sed h̄ nō sufficit dicere. Primo qd̄. q̄ et si vñbū in p̄so
na alterū p̄feratur. nō p̄pter hoc omnino materialis te
nētur h̄ significariue. cā recitetur i eo sensu i quo ille di
xit. Preterea similiter possunt us q̄rere fin p̄ a xp̄o. pla
ta sūt. Alij dicit q̄ verba tenētur significariue. h̄ oratō
nō h̄ veritatē. p̄ tē in q̄ p̄fer. h̄ p̄ tē in q̄ plato est. ve
bec oro. ego bibo. nō est vñbū p̄ tē platois. h̄ p̄ tē sub
stūctō. S̄z illud nō soluit. q̄ aut demōstrat ibi panis.
aut corp̄ christi. Si panis. n̄lo tē ē oīo vera. Si xp̄i
corp̄. ē om̄i tē vera. Alij dicunt q̄ tenēt significariue
oratio. et vera est etiā p̄ tē in quo profertur. sed nō de
mōstrat ibi alioz ad sensu. s̄z ad intellectū. Ad intellectū
in q̄z nō sicut sumile in sūt. vt cu dicit becherba erescit in
oro meo. s̄z sicut signatū i signo. vt sit sensus hoc. i. lig
tū p̄ h̄ corp̄ mēu. t̄ hec signo orois vñbū est etiā i nihil
fuerit. S̄z rūfus. q̄ signatū vere addita ē ex institutōne
diuīa b̄rus efficacillima. vñter̄ oro illa t̄ ex dñi illitu
tōne et ex sacerdotis intentōe est cōuersua. vt sit sensu
significari p̄ hoc qd̄ est p̄uertendū in corp̄ mēu. est cor
pus mēu. t̄ hec opinio pbabilior ē p̄dictis. Id huc illud
nō plene sat̄sificat. Si enī vñt dicit Aug. vñbū ce
ber accedere ad elemētu vt fiat sa. rm̄. t̄ elemētu non ē
ibi signatū. sed magis illud qd̄ in corpus conuertitur.
nō demōstratur q̄ corp̄ xp̄i. h̄ suba panis sub accidentē
bus q̄ p̄nt oculis cōpici. et h̄ qd̄ vñc̄ est maxime cum

Liber

quartus

intentio Isiæ sicut super panem feraſ. ut auerſat in corpus et illud demonstrat super quod fertur sua intentio. Propter hoc non ad quod ista orationis singularis est in oīs ordines. Alio enim sit indicatiue veritatis siue existentie. hec autem ad ipsum quod figurat facit. unde est ubi opatiū. non opatio successiva sicut in statanea. et opatiū non alicuius rei noue vel non existens. sed terminus eius est ens actu complētus. et non mutatus. et ad illud quod terminat ut alterius signum. id est corpus Christi. et totū facit utrum verbū in creatu adiunctu ministerio circa materiam nibil agere. Ex his sex conditionibus patet ratio omnium dictorum in hac forma si quis inspiciat. quod enim hic sermo conuersiuſ et translatiuſ siue ad traditionem ordinatus est opatiū. et opatio est circa subam panis. id est pnomē demonstrat panis subam sub accidentib⁹ quod oculis conspicere potest. et agitur illud quod conuerteret subiectū. sic illud in quod per predicatum. Quia vero opatio terminatur ad innouari. ideo deponi ibi verbū effendi. non fiendi. ut significet conuersio esse sine mutatione termini. sicut in eo quod est. Quia subito. id est simile fieri et facili est. id est pars verbū instantanei et non futuræ. et tale pars huius verbū est. id est melius dicitur est quam erit. Quia vero opatio terminatur ad corpus Christi. ut signum mystici. in diversitate oppositum id est corpus non caro. quod corpus coeſe ad totum ethereogenum. et omogeneum. caro autem dicit omogeneum. Quia vero hoc opatur virtute verbū increati coniuncta et ut coniuncta. ideo dicimus. Logetur enim sacerdos in gloria Christi. ideo per Christum dicit meū. Quia vero minister nihil operatur circa materiam nec imutatur. ideo nihil plus est de forma etenim si minister non tangat nec frangat. dum tamen infidat et verba dicat coſecutum est. non sic est in baptismo. Ex his patent omnia obiecta. hoc solo excepto. scilicet de veritate locutionis. Quoniam enim est locutio vera si demonstrat subam paſtum cum hec sit sibi falsa. panis est corpus Christi cui sunt forme incoſcibilis. Et si tu dicas quod hoc verbū est non dicit ibi in heretia sed postquam auerſione. tunc ergo in hoc cōpereret verbū impatiū. Et propterea notandum quod sicut in verbo eterno filio dei domino nostro Iesu Christo est veritas et omnipotencia. sicut in verbo suo ab ipso plato est veritas et efficacia. ut tale verbū latet non. le. cōperat. ideo debuit ita dicere verbum enunciatiū veritatis. sicut est ipsa veritas. ac per hoc indicatiū. Et quod non esset verum simplici enunciatione. ut si esset falsus iuxta verbo efficacia ore suo. Et quod mandavit alii facere et dicere. et ipse non iubet aliquem esse falsum. ideo in ore eorum quibus dedit mandatum dedit verbo efficacia. Et ideo hoc verbū est in hac oratione non identitatem nec summlitudinem signat. sed hoc esse corpus. hoc est ad huius verbū platione hoc totum transire in corpus. unde in oratione alterius quod in ore sacerdotis falsa est. quod non auerterit neque transmutetur in illud. nec haec est identitatem. Et hic sensus quis sit huic orationi p̄p̄us. et similiter forme sanguis. tamen non est alienus a ratione p̄p̄atis et divisionibus superius assignatus. Ex quibus alia obiecta patet. Nec videat inconveniens dicere quod hoc verbū est non identitatem dicit. sed portius conuersio non in hac oratione quod non enim est significativa. sed etiam opatiua. Magis tamē debuit ponit verbū effendi quod opandi. quod magis cōperebat forme ut simul esset efficacia eius veritatis enunciatione. simul etiam notaret termini immutabilitas cum conuersione.

Questio q̄ b
De forma verbū super vinum. et hoc habebit in canone. Hic est calix sanguis mei. et ceterum. Sed videat hec non esse formam ppter hoc quod magis dicit quod hec est forma. Hic est sanguis mei. cum ergo non sint due. pater et ceterum. **H**ic in nullo euāgelistarū habetur hec forma. quod in Mar. et Mat. dicitur

Hic est sanguis. In Iuca. Hic est calix in meo sanguine. Si ergo non debet credi alicuius quod non sit in novo vel veſcetta. sed nouo et veteri simpliciter est credendum. quod ista forma est abūcleda. et forma quod est in euāgelistio tradita est tenenda.

Hic queritur de huius forme congruentia. et cum in forma non debeat ponit nisi spectat ad centram sacra. et calix non sit nec de materia nec de forma. sed vas continet. quod non debet in forma ponit. Si dicas quod tenet transumptionem. quero ad quod. Si ad passionem. ḡ sensus est. hec est passio sanguinis.

Si ad portum. ergo sensus est. hic est portus. Sed sicut iam quis est portus. sic corporis est cibus. ergo sicut forma panis non dicitur hic est cibus corporis. nec forma vini debet dici. hic est portus sanguinis. **H**ic vero est sermo translatus ibi est improprias. et ubi improprias ibi est occasio erroris. et omnis talis excludenda est. ergo. et ceterum. **H**ic est vbi transsumptione ibi ples intellectus. s. proprius et transsumptus. sed multiplicitas intellectu est non euāgelisti. quod specialiter debet esse alienum a dispensante et consenserente hoc sacramentū. ḡ. et ceterum. **H**abebit autem ultra de hoc quod est sanguis. Si enim hoc est principale in sacro. pater quod debet exprimit in recto potius quam in obliquo. **H**ic si calix stat ibi per tentum. et contumeliam non differt a sanguine. et obliquus sit translatus. quod non debet ponit in obliquo. Queris etiam ultra de hoc quod dicit non ut eterni testamenti. quod si testamentum novum. non ergo eternum. ḡ male contumeliam vnu cū altero. **H**ic videat quod non debet ponit ministerium fidei. quod si alijs sacramentis est ministerium fidei et non ponit. ḡ nec in isto. **H**ic addidit. qui pro vobis et pro multis tradidit. Quare similiter non dicit de corpore tradidit. **H**ic. quare distinguit. cum enim equaliter per omnia sit effusus. videat quod non debet dicere per vobis et per multis. sed per omnibus. **R**eg. domini. quod hec forma. hic est 34 calix sanguis mei. est forma recta et congrua. sed ultra sit tota. an quod sequitur sit de integritate dubium est. creditur enim quod est tota. tamē quod sequitur non est frustra additum nec deponit alii quid resarciri. Quoniam ista sit forma recta pater per hoc quod ipsam teneret romana ecclesia quod fuit ab apostolorum principiis edocita. Unde Innocentius. Romana ecclesia illud semper integra fide seruavit. quod ab ipsis apostolis quam principaliiter factis et doctrinis ecclesiasticis ritus docuit accepit. ab ipsis ap̄lis petro et paulo quod viros autores habuit et defunctorum custodit huius ritus sacrificij accepit. quem habent immobilitate cultu seruavit. Accipie da est igit forma a canone. quod illa traditur non per modum narratio sed institutio. magis autem non intendit dare formam sicut nec in alijs sacris fecit. sed illi consilium in insinuare. Accipie da est ab ipsis ap̄lis non ab euāgelistis. quod apostoli ecclesia instituerunt fīm quod a domino accepit. euāgelisti non diuinam habent et opera narraverunt. attendentes ad intellectus non ad vocem. Ideo nec euāgelistae in forma ducentiunt. quod formam forsan tradere non intendunt. sed ducentiunt in sensu quem narrare volebat. Et sic pater quod hec est forma. viz. quod illa quod tradidit euāgelistae sit forma in quod cōficiat quod autem negare. aut quod presumat asserrare. cum nesciam? an ipsi intendentur formam describere. an verba narrare. Quoniam si intendentur formam dare formam in illis verbis omnibus salutis. et modica narratio verbi saluo sensu formam non mutat. et ita ex hoc non habet quod ista quod habet in canone non sit forma immo vere est forma. cum in sensu cum alijs conueniat. Quoniam si non intendant. tunc restat quod ista est forma. ac per hoc hec forma est recta. et pater responsio ad prima duo obiecta. Est etiam congrua. quia in hoc sacramento significatur sanguis Christi ut effusus in preciis. et ut administratus in portum. sanguis autem neutru dicit de se exp̄isse. sed per coniunctionem cum calice. quia sanguis in calice ut effusus et

potand⁹ ppnōt. Ideo calix in scriptura significat ali⁹ qn̄ passionē. vt M̄th̄. Potestis bibere calicē quē re⁹. Significat ⁊ potus refectio⁹ transsumptōe⁹. vt in ps. Calix inebrians q̄̄ p̄larus ē. Propter hunc du⁹ plū melius dī calix sanguinis q̄̄ sanguis se⁹. Si ergo queratur ad quid transsumit. dico q̄ ad trāsumptōe⁹ qd̄ ē occasio erroris et evagatio⁹. dōm q̄ hoc ver⁹ est vbi ē transsumptio occulta. imp̄p̄a. et incoiu⁹ta. siēnō ē hic. Ad illud qd̄ vltra queris quare sanguis ponit i obliquo. dōm q̄ in recro intelligit. nec obliquo⁹ et recro⁹ cōstruit transsumptio ut diuersa. sed idētitas ē. sic cū dicit potus vini vel creatura salis. et sic patet q̄ ē forma cognita. Est etiā tota. et perfecta. sufficiēt emē ad signandū translationem vini in sanguinem xp̄i. Unq̄ addit⁹ est de benēcē. q̄ in sequentib⁹ describunt effect⁹ sanguinis in hoc sacro figurati et in passio⁹ effici. qui tripler est. Unus ē testamēt innovatio⁹. et innovatio⁹ confirmationis. quia in more cōfirma⁹ testamētū et nouū effect⁹. q̄ ver⁹ in sanguine q̄̄ bauoz fuerat cōfirma⁹. ibi ē euacuatoz. Iō dicit noui et eterni testamētū. Ali⁹ effect⁹ effusio⁹ sanguinis ē fidei manifestatio⁹. q̄ quod erat signatū et secretu⁹. in passione agni est agnū. Iō dicit misteriū fidei. i. se/cretū. hoc c̄m erat in fide secretissimū. et hoc revelato re⁹. velata ē. fides. vel q̄ difficultius ad credendū. Terti⁹ effec⁹tus est alius quorundā iudeoz. et multoz gentilium. Iō dicit qui p̄ vobis per aplos intelligens iudeos. et pro multis p̄ hoc intelligens gentiles. Uel Iō dicit. q̄ in h⁹ sacro sacerdotes debent p̄ se sp̄lū. et p̄ alijs rogare. Iō dicit p̄ vobis sacerdotib⁹. et p̄ multis subditis p̄ vos co/vertendis. Posset hic queri de h̄az formaz variaſone⁹. q̄̄ ad additionē. diminutionē. et cetera cōſilia. et de h⁹ sentiēdū ē qd̄ dicit ē circa formā baptismi. Hic em̄ sit diverse opinio⁹. Nam qdā dicit q̄ qualitētū variaſio⁹ salvo sensu nō collit efficaciā forme. Ali⁹ vero dicit q̄ minima mutatio collit. q̄ in his v̄bis sic ordinatis da ta ē v̄tr⁹. sed sicur tactū fuit supra dī. i. melius est viā media tenere. vnde q̄ ibi dicas sit hic etiā ſupponēta ſunt.

QOnſequens q̄̄ ad sc̄m articulū q̄rit de sacro eu/charisticō q̄̄ ad signatōe⁹. Et circa h⁹ q̄̄ q̄̄ duo. Dno q̄rit qd̄ sit ibi res et qd̄ sacri. Sc̄do queris de vni/tate hu⁹ ſacri.

Questio⁹.

Circa quā pcedit ſic. M̄. q̄ dicit q̄ aliqd̄ eibi ſacrum tñ et sp̄s viſibilis. et aliqd̄ res tñ et corp⁹ xp̄i misticū et aliqd̄ res et ſacrum et corp⁹ xp̄i verū. qd̄ est res p̄mi et ſacrum terrū. Et videt primo q̄ sp̄s viſibilis non ſit ſacramētū corporis. q̄ ſacrum naturalē debet habere ſimilitudinem ad rem. Sed sp̄s non haber ſimilitudinem. quia tam corpus xp̄i verū q̄̄ misticū est totu⁹ eribero/genesum. sed sp̄s omogeneum. q̄ r̄. Si dicas q̄ sp̄s cōponitur ex plurib⁹ grātis. hoc nihil eft. q̄ illa n̄ ſit etherogena i ſuſtorma. Ptererea sp̄s caccidēt. ergo nō ſp̄onit. **I**te ſacrum noue legi efficit. Et sp̄s nullā hñt oīno opatio⁹ ſpectu cōferti. q̄ n̄ ſit ſacrum. **I**te q̄ corp⁹ xp̄i verū nō ſit ſacrum corporis misticū. q̄ ſacrum ſignū ſignū aut ē qd̄ ſe offerit ſenſu⁹. Et corp⁹ xp̄i verū eft ſub illis ſp̄eb⁹ nō offerit ſe. ergo r̄. **I**te ſi eft ſacrum. ergo ſignū ex instituto ſignificāt. sed corpus xp̄i verū nō eft ſacramētū ad ſignificādū misticū. nec dī ſit ſacramētū. q̄ ū nobili⁹ ſicut caput toro corp⁹. ergo nō ē ſacramētū.

Ite ob⁹ de misticō q̄ nō ſit res. q̄ ſe cuiuslibet ſacri ē

aliqua grā. q̄ dī ſe ſacramētū inuiſibilis grā viſibilis forma. ergo cū corpus misticū nō ſit grā. nō eft res hu⁹ ſacramētū. **I**te res cuiuslibet ſacramēti noue legis eft effectus ei⁹. ſed corpus xp̄i misticū nō ē effectus hu⁹ ſacramētū. q̄ effectus nō pcedit cam. Et corp⁹ misticum pcedit ſacramētū. q̄ ec. **I**te ſicut dicit magiſter tria ſue in h⁹ ſacramētū. sp̄s viſibilis. corp⁹ xp̄i verū. et corp⁹ misticū. Et fm̄ q̄ dicit Hugo. p̄mū ē ſignū ſe dī et terciū. Sed tū ēres p̄mū. et ſignū et cā terciū. Et terciū eft res ſe dī. et veritas p̄mū. vnde regit hic r̄ ſe effecti et ſignati. vñ ē ſacra/mētū verū noue legis. **I**te illud qd̄ ob⁹. q̄ dī ſabere ſimilitudinē. dōm q̄ ſp̄s cōpartiōe ſaber ad materiā cōponēt ſue ex qua cōſtat q̄ eft er grants. et cōpartiōe ad effectus cōſequentes ſue quem dāt qui eft cibare. Si ad materiā ſic ex grants purissimis adiuice vñitatis. et ſic haber ſimilitudinē cū corpore misticū qd̄ cōſtat ex fidelib⁹ pulta ſide et charitate copularis. Et ſi obijcas q̄ eft diuersarū operationū. nō valce. q̄ vñitatis et consumi les in vñitatis ſidei et charitatis. Si aut̄ cōpetur ad effe/ctū qui eft cibare. tūc h⁹ ſimilitudinē ad corpus xp̄i verū quod eft vere cib⁹. P̄t enī dici. q̄ ad vñitatis ſidei ſe/cez ex quibus conſtituit. quia corpus xp̄i verū eft ex purissimis ſanguinibus. et corpus xp̄i misticū ex puris fidelib⁹. q̄ aut̄ hec membroz ſignificetur varietas hoc ē p̄ accidens. ſez rōne corporis xp̄i qd̄ trātis de virginē. quod eft corpus organicum. Et ſi obijcas q̄ ſp̄s non componit nec reficit. dōm q̄ reficit ydiomata ſe. q̄ prius ib⁹ fu⁹. et ratione illius ſunt ſigna. cōuenientia. **A**d illud quod obijcitur de cauſalitate. dōm q̄ illud quod eft ſacramētū tantū ſi comparetar ad mediū. q̄ ſe. nō haber ſōne efficiendi aliquam vel cauſandi niſi adiuncto verbo. et pater in aqua ſpectu cōcarteris. ſic in ſpeciebus ſpectu corporis. Similiter ſi compa/re tur ad terciū. haber ſōne efficiendi mediante ſe dī. et abluſo cetero cū caracere. Similiter hic ſpecies exteriores ſōne corporis xp̄i veri interius contenti qd̄ vñit et incorporat. **A**d illud qd̄ obijcitur de corpore vero. dōm q̄ et ſe haber naturalez aptitudinem ad rep/ſentandum. Quod aut̄ repreſentet hoc non conuenit. et fm̄ ſe. ſed prout ſub eſt ſpeciebus viſibiliy institutis. et qn̄ tum ad hoc eft ſignum viſibile institutū et noias in altero non inſerpo. nece ad ſignandum eft inſtitutū in ſe. ſi ad efficiendum in ſe rang nobilius. ad ſignificandum vero et eft contentum in altero et hoc nihil derogat ſibi. **A**d illud qd̄ obijcitur de corpore misticō q̄ nō ē res. dōm q̄ ſe hu⁹ ſacri nō dī corp⁹ misticū ſe p̄t. ſi ſe vñitatis. zilla vñto ē grā et effect⁹ ſacri. **S**i obijcas q̄ effect⁹ ſequit cam. dōm q̄ vñto in corpore misticō p̄t ee dupl̄. Uel ab vñitatis vñtutē ſe p̄tingetur. vel a grā ſe ſacramētū fm̄ quā ſumētis magis xp̄o incorporantur. et ſic q̄ cōſequētis magis adiuice vñiuntur. Prima p̄ce/dit. et nota eft res. ſeunda ſequitur et eft effectus et tres hu⁹ ſacramētū. et ſic pater illud.

Questio⁹. q̄̄

De vñitatis hu⁹ ſacri. Et q̄ ſit vñu ſacrum probat. qui Amb. dicit q̄ ſimplex eft ſacramētū. Sed hoc eft ſacramētū. ergo ſimpler. q̄ vñu. **I**te rōne videtur. q̄ h⁹ ſe ſacramētū vñu effect⁹ eft cauſa. et ad vñu ordinat. q̄ vñu et nō plura. **I**te tñ ſeptē ſunt ſacra. ſed ſi hoc nō eſſet vñum. eſſent ſacramēta plura ſeptē. ergo r̄. **L**oſtra in collecta purificent nos que ſumimus dī ſacramēta que ſumplimus. et in multis alijs locis. **I**te ſignata in hoc ſacramēto ſunt plura ſez corporis xp̄i verum. et corpus xp̄i misticum. q̄ oīno habent differentem vñitatem. Nam corpus xp̄i verū eft vñu vñitare integrata.

Liber

quartus

et. sed corpus mysticū est vñū vnitate forme aggregatiōnis. q̄ r̄. Si dicas q̄ sūt adinūcē ordinata ita q̄ vñū q̄ alterū. obr. q̄ plura sunt significatae īmediate et ex eq̄ ut corpus et sanguis. Si dicas q̄ sunt annera. hoc no soluit. q̄ vñū veritatez sacri nō sunt ut annera. Item sacramētū ē signū essentialiter. Sed plurificato superiori plurificato inferiō. Sed in eucharistia sunt plura signa. ḡ et plura sacra. Si dicas q̄ plura sunt signa rōe vocierū. sed vñū significari et ideo vñū sacramētū. Contra in noīē vor et significatū sic in sacramēto. Sed marō et cult⁹ et si idē significant. tamē diversa sunt noīa. ḡ er in sacro isto et si idē sic res. plura tñ debene dici sacramenta. Itē ista duo cōstituūt sacramētū et elemētū. elemētū ī rōe materialis. verbū ī rōe formalis. ḡ vbi plura verba et elemēta. ibi plura sacra. Sed sic ē. pposito. Si dicas q̄ ordinata sunt ad vñū. et iō sunt vñū. Contra. cā vñūversalis et pncipularis ad vñū effectū ordinant. nec tamē sunt vna sed plures cause. ḡ r̄. R̄. dōm q̄ vñitas sacramēti non ē vñitas simplicitatis. cōstat em̄ ex verbo et elemēto. sed integratatis nec integratatis absolute sed in cōpatione. q̄r̄ vñiunt in tercio rangō in forma sed rangō in signo. Quoniam ergo hoc sacramētū q̄uis duo signa concinat et duo verba. q̄r̄ ex his pfectum resultat signū et ordinatū ad vñū sc̄ ad vñionem corporis mystici. ideo ē vñū sacramētū. Rō autē talis integratatis et ordinatōis vñū dispositōe venit a natura. q̄ nec panis est per se plene reficiens nec vñū sed vñiū vna plena refectio in natura venit et vñroq; et ita disposita sunt ad vñā refectionē signandas. Sed cōpletive venit ab institutiōe diuina. que vna institutiō hec duo signa

Distinctio ix. de eucharistie sacro p̄spatiōem ad suscipientes vel māducantes.

Esicut due sunt res illiō sacramētū r̄. Supra egit magister de sacramēto eucharistie in se. hic incipit agere per cōpationem ad manducantes. Et quoniam circa mādūcationē eucharistie duplīciter fuit erratum. et q̄stum ad manducantē. et quantuz ad ci bum qui manducat. ideo hec p̄s habet duas partes. In prima magister excludit errorem quantū ad manducan-

ordinavit ad significatū vñā perfectā refectionē. et iō vñū sacramētū rōne nature et institutiōnis diuine. vñ q̄ ex plurib⁹ integratō. iō Grego. materialis loq̄ndo in collecta dicit sacramēta. Quia vero vna ordinatōe oīdātur. iō statim dicit et p̄sta ut hoc tñ sacramētū r̄. et sic pater illud Grego. Ad aliud q̄ obijct⁹ et plura sunt signata. dōm q̄ vñū est propter alterū et p̄ alterū. q̄ vñū signata mysticū. Ad illud autē q̄ obijct⁹ de sanguine 43 dōm q̄ annera sunt. Ut sicut oblatio agni et eius sanguis. vñis nō sunt due oblati et vel sacrificia. sic in pposito intelligendū. Et illud non sufficit. dōm q̄ ordinans ad vñū significatū vñiū. Ad vñiū q̄ obijct⁹ et plura sunt signata. Dōm q̄ integraliter loquēto et materialiter ve 44 rum c̄. quia plures species sed tamē vñū signū. integrā sicut ostēliū est. nō lic diuīse voces sunt vñū nomen. immo diuersas rōnes habent innotescēdi diuersas istū turcōes. iō plura noīa. Si autē vñā haberent institutiōz vñū ec̄t nomē. sicut hoc nomē bona ventura. et hoc noīmen bon⁹ hō. Ad aliud sicut pater māfio. q̄ obijct⁹ sunt duo verba et elemēta. vñū tamē sunt sacramētū. q̄ obijct⁹ 45 et elemēta nō cōveniunt ad vñū sacramētū. nisi rōne in institutiōis ordinatōis ad vñū. quia ergo hec est institutiō illa plura ad vñum ordinans. ideo vñū sacramētū. Per hoc patet q̄ non est simile de causa vñiū versali. q̄ non tantū ad vñū effectū cāc pncipularis ordinatōis vñiū versalis sed ad multos alios. Sed hec duo ad vñum perfectum sacramētū ordinans. Perfectū inq̄ dico qn̄ tum ad significatiōem. quia in neutro saluatū ratio perfecte refectionis p̄fsc. sed in vñroq; sumul ut tacitū est.

tes. quia distinxit aliqui malos non manducare verba corpus xp̄i. In secunda excludit errorē quantū ad ci bum. quia dixerunt alij q̄ a nullis sumis verum corpus xp̄i. et hoc facit infra dī. x. Sunt item alij precedētū in saniam r̄. Prima pars habet tres partes. In p̄ma parte magister dicit veritatem. In secunda manifestat mentientes. ibi. Nec verba et alia hmōi. In tercia dis soluit ex his locutiones multiplices. ibi. Sc̄m bos duos modos sumendi.

DI IX
a Credē et māducaſtī. Lōtra hec Aug. verba obr. cū em̄ sumā vñio et incorpo ratio sit icharis tare. videtur potius q̄ deberet dicere diligē. et manducasti. q̄ crede. R̄. dōm q̄ ip̄e intelligit de fide cōpante p̄ Aug. de vñlectōz. Rō at p̄b̄is eūs. Ite magis dicit de fide duplex ē q̄ fides respicit intellectū et affeſtū. et vñroq; mo vñit. Item

Determinat veritatē q̄ ma llāducāt verū corpus xp̄i. et agit de duob⁹ modis manducā dr.

Et sicut
p̄ue sūt res illiō sa cramenti. ita etiāz duo mō māducādi. Unū sacra ſc̄z quo boni et mali edūt. alter ſpūalis q̄ soli boni manducant. Unū aug. Quid est xp̄m māducāre. Nō ē h̄ soluz in sacro corp⁹ eius accipere (multi em̄ idigne acipiūt) sed in ip̄o manere et ha bere ip̄m in se manēt. Spūalis em̄ māducāt q̄in vñitate xp̄i et

ecclesiē quā ſac̄z significat ma net naz q̄ discordia xp̄o. nec car nē xp̄i manducat nec ſanguinē bibit. et ſante rei ſac̄m ad iudi ciū ſui quotidie accipiat. Spūa lem māducātiōem Aug. distin guens a ſac̄tālāit. vt qd̄ paras ventrē et dentem. Credere et māducaſtī. Credere em̄ in eum b est comedere panem et vinum. Qui credit in eum manducat eum. Item quomodo manducandus est christus. Quomo do ip̄se dicit. Qui manducat carnem meam et bibit ſanguinem meum in me manet et ego in eo. Si in me manet et ego in

alii rō est. q̄ l̄ charitas p̄fscēt⁹ dicat vñionē. in p̄petas māduca ſōis magis in a etu fidei inuenit⁹ q̄ credens ma ſtūat recogitāt̄ dō. sed diligēt⁹ a nō incorporat̄. sed incorpatur. b Credere em̄ in eū r̄. Lōtra. Videſ falsū dī. cere. quia illud est ſpūalis ſc̄z cre dēre. hoc est cor pale. ergo vñiū non est alterū R̄. dicendum q̄ hoc non ē dī